ששחטן בדרום. לשם שלמים יוכיחו ששינה שמם ומעשיהם: לדבר שאין בו מעילה. שקדשים קלים אין בהם מעילה אלא באימורין: ומועלין בהן. מפני שנפסלו בשחיטת דרום ולא הביאתן זריקתן לכלל שעת היתר להוציאן מידי מעילה: **איסור.** אימוריהן יש בהן מעילה.

חטאת העוף כולו היתר: **גמ' אשם ששחטו בצפון כו' ומועלין בו.** לפני זריקה דלאחר זריקה ליכא מעילה שהרי נאכל להכהנים דשלא לשמו לא פסיל ביה: **ואף אשם אל תתמה על העולה.** עולת העוף קאמר שנחלקו בה דאילו בעולת בהמה ששינה בה לשם חטאת לא פליג [ג] דהא שינה שמה לדבר שיש בו מעילה באימורין: **שינוי בעלים.** כשינוי מעשה חשיב לה: **נחים רבי אליעזר.** הבין את דברי רבי יהושע שטעמו משום דקסבר נמשכה משם עולה ונעשית חטאת והאי טעם ליכא למימר [ד] בשום שינוי שם קרבן אחר אלא בעולת העוף לבדה וכשנשתנית לשם חטאת ומעשיו [ט] כדמפרש רב אשי לקמן מפני שחטאת העוף כשירה בסימן א' וכשמלק עולת העוף למטה לשם חטאת ומליקת סימן אחד בעולה לאו [ט] כלום היא ובחטאת הוי גמר עבודה מקודש שחל עליה שם פסול עולה משום עשיית מטה חל עליה שם חטאת העוף כשירה ונמשכת ונעשית חטאת העוף: **תימשך ויהיו עולת העוף.** ותהא כשירה דקס"ד דקאמר רב אדא לר' יהושע דחטאת [יא] נמי כשירה הוא: **וי' פימא.** לר' יהושע הכי נמי ומתניתין דקתני פסולה אלא כר' יהושע: **והאמר ר' יוחנן כך היא הלעה של.** משנתינו: **מאי לאו כך היא וסו לא.** כדגרסינן [יב] לה דלא פליג ר' יהושע אלא בעולה שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת: **לא.** הכי קאמר כך היא הלעתה של עולה משנה דכי היכי דפליג בעולה פליג בחטאת: **רב אשי אמר.** לעולה לא פליג ולא תיקשה דבשלמא עולת העוף שעשאה למטה כיון דחטאת הכשירה בסימן אחד וגמר עבודתה ממהר להשלים קודם שיחול על [יג] זו שם עולה פסולה וזו היא [כ] הכשירה בשני סימנין [כא] ולפיכך סימן ראשון אינו פוסל בה משום עשיית מטה ועולת העוף למטה ליתא ויש כאן שינוי מעשה עולה והיכי מעשה חטאת מכיון שמלק בה סימן א' ועדיין לא חל עליה שם פסול עולה חל עליה שם חטאת כשירה הילכך נמשכה ויוצאה משם עולה ונעשית חטאת: **אלא חטאת.** עשאה למעלה כמעשה עולה בשני סימנין ולשם עולה: **כיון דאמר מר מליקה בכל מקום במזבח כשירה.** משום מליקת מעלה אין כאן שינוי [כב] להפקיע ממנה שם חטאת ואין כאן [כג] שינוי השם וכיון דחטאת גמר עבודתה סימן אחד מקודש שיגמור מעשה עולה חל עליה שם חטאת שנמלקה כולה בשלא [כד] לשמה ונפסלה משום שלא לשמה וכי הדר מלק אידך סימן להביאה לכלל מעשה עולה היכי מימשכא והויא עולה: **נמשכה ונעשית חטאת.** להמשך אם כן גבי עולה למה ליה טעמא דהאי בסימן אחד והאי בשני סימנין [לא] היתה נמשכת מחמת המקוס ונעשית חטאת העוף קסלקא דעתך ואפילו למיסק ליה לשם חובת חטאת קאמר: ומפרש ה"ר חיים דכלל זה יהא בידך דלעולם אין הקרבן נמשך חטאת ליעשות קרבן אחר אלא מחמת שני טעמים שממשיכין אותו לפי שהיו פסולין בראשון וכשריס בשני הילכך גבי עולה צריכין שני טעמים דפסולה למטה וגם הכשרה בשני סימנין וכן חטאת העוף שעשאה למעלה אם היתה למעלה פסולה היתה נמשכת מכח שני טעמים ואם תאמר עולת העוף שעשאה למעלה כמעשה חטאת תימשך ותיהוי חטאת דהא יש כאן שתי פסולות [לא] לעולה והכשירן לחטאת שהרי לא הבדיל והזה וי"ל שהמליקה מושכתו ובסימן ראשון ליכא פסול [לב] של עולה דנימא שתימשך ותיהוי חטאת והזאה מלתא אחריתי היא:

שחטן בדרום. לשם שלמים יוכיחו שהרי שינה שמו ולא שינה כו' [כ"צ]: [ד] שימעלו [ש"מ]: [ה] שמה ושינה את מקומה ושינה את מעשיה [ש"מ]: [ו] מקומה אשתיק אמר רבא אמאי אשתיק ונימא כו' [כ"צ. ש"מ]: [ז] בעלים יוכיח ששינה [ש"מ]: [ח] מעשיו ומועלין בו מדלא [ש"מ]: [ט] כמעשה עולה לשם עולה [ש"מ]: [י] אחד באידך סימן תימשך [ש"מ]: [יא] כל"ל ולפוסקי וגליה אינא מלקה. וכשמכ"י מיקון מליקה כלפנינו, ושם בכל מקום במובח: [יב] אחד הוי לה חטאת העוף דאפסילא [שמכ"י]: [יג] פליגי [כ"י]. וכש"מ פליג ר' יהושע: [יד] למימר בשינוי שום קרבן אחר [ש"מ]: [טו] ומעשיה [ש"מ]. וגי' ל"ק ע"י מעשיו: [טז] אין בו היכר עולה במעשיה כל"ל ומיכות לאו כלום היא נמקק [כתה"י וש"מ]: [יז] דחטאת בשרה נמי הויא כל"ל [ב"ש]: [יח] תיכות בדגרסינן לה נמקקות ול"ל אין לך בה מחלוקת אלא אותו ששינונו בתוכה דלא פליג כו' [ש"מ]: [יט] ל"ל עליה [ש"מ]: [כ] תיכת היא ליתא בכי"פ. ולכל"ק "דוו היא" הוא דכוי בפני"ע: [כא] סימנין ואין עבודת עולה ניכרת בסימן ראשון שבה ועולת העוף כו'. כל"ל והסאר נמחק [כתה"י וש"מ]: [כב] שינוי מעשה חטאת לחול עליה שם עולה [כתה"י]: [כג] כאן אלא שינוי השם כל"ל [ש"מ]. וכגליון הוכא ל"ל שינוי מקום: [כד] ל"ל שלא [ש"מ]. ובכ"פ מתיכת בשלא עד תיכת משום ליתא: [כו] ל"ל דהא [ש"מ]: [כז] בפ"ק ליתא חטאת יולדת, רק חטאת זוב ומצורע. וע' תוס' לקמן פט ח ד"ה אשם: [כח] דבור זה מוקף כאן אלמא לא פקע קדושתו: [ל] בש"מ נוסף דהא דקאמר דאין מועלין היינו דוקא לאחר מיצוי. מטעם דהיא נמשכת ונעשית חטאת העוף ואין בו מעילה כשעשאה בהכשר. וא"כ לאחר עבודת הדם הוא ואז פקע מעילה מחטאת העוף אבל לפני זריקה דאכתי לא נמשכה להיות כחטאת העוף מודה ר' יהושע רצ"ל דר"א דהכא לטעמיה כו'. כל"ל: [לא] תיכות לימא ליה נמקק. וכ"ל דילמא לא אמרי ליה משום דהוי אמר ליה הא דפרך במתניתין (מלא"ש). [וכל"ק גרס ליפרוך נימא ליה. וע' מלא"ש שדחה גירסתו]: [לב] ל"ל כל דמו (ש"מ): [לג] מקינים דוקא משום דאמרינן (ש"מ): [לד] בש"מ נוסף וכיון דעשיית כהן מהניא בהן: [לה] ל"ל נימא כיון (צ"ק). וכש"מ גרס כיון דאמר דאין בה: [לו] ל"ל שהיה (ד"ו. צ"ק): [לז] בש"מ נוסף אפילו הוי תרוייהו בשני סימנים. נ"ל בלאו הכי היתה נמשכת (כ"ב): [לח] פסילות (דפוסי ונציה): [לט] פסול אחר של כל"ל (ח"ו): [מ] עי' בח"ד רים מכילתין ד"ה אך לכאורה, מש"כ בזה:

והרי קדשי קדשים ששחטן בדרום כו'. משמע דמן המוקה מועלים דק"ו דאוריתא הוא ותימה דלא מקשה מהכא לרבה דאמר ברים מעילה קדשי קדשים ששחטן בדרום אין מועלין בהן מן המוקה ומאי איצטריך ליה לאקשויי התם אחא מגו אחא וי"ל דלרבה מעילה דר' אליעזר דהכא נמי מדרבנן דעולה שעשאה למטה כחטיתה דרום היא וק"ו דקאמר ר' אליעזר היינו איש להם לבית דין לתקן מעילה:

לדבר שיש בו איסור והיתר.

ואם תאמר חטאת העוף שאינה את שמה לשם חטאת העוף דיולדת תוכיח שאינה את שמה לדבר שאין בו מעילה ומועלין בה והא [מ] פסולה היא כדאמר בפ"ק (דף ט:) לשם חטאת יולדת [מא] לשם חטאת זיר פסולה הני עולות מינהו ומיהו למאי דמסקינן בגמרא דנחית רבי אליעזר לטעמיה דרבי יהושע משום דנמשכת ונעשית חטאת העוף ניחא וי"ל דר' יהושע הוה מלי לאהדורי זאת תורת החטאת תורה אחת לכל החטאות כדקאמר ר"ש בפ"ק דמנחות (דף ג:) וא"כ אין מועלין בה דהא כשירה הוא: [מב] **א"ר אליעזר אשם ששחטו בצפון לשם שלמים יוכיח דמועלין.** [מג] תימה לי אימת מועלין אי לאחר זריקה ליכא מעילה דהא מותר באכילה ואי לפני זריקה כפרש"י עולת העוף נמי לפני הזאה ומילוי מודה ר' יהושע דמועלין [מד] דאכתי לא נמשכה להיות כחטאת העוף וכ"ל דר"א דאמר אשם שלא לשמו פסול כחטאת ומיירי לאחר זריקה. ברו"ך. תימה לי לימא ליה שכן שינה את שמו לדבר האסור ולדבר המותר כדקאמר במתני' וכי פריך בסמוך לימא ליה שינוי בעלים לימא [מא] ליה הא דפריך במתני'. ברו"ך: **בשינוי בעלים.** ה"ג הוה מלי למימר אשם מצורע שקבל דמו [מב] בדרום בכלי לשם שלמים יוכיח שהרי שינה שמו ושינה מקומו ושינה מעשיו דצריך קבלה ביד כדאמר ברים איזהו מקומן (לעיל דף מז:) שני כהנים מקבלין את דמו אחד ביד ואחד בכלי: **חטאת** העוף שעשאה למעלה כו'. משאר קדשי קדשים ששחטן בדרום לשם קדשים קלים לא פריך שימשכו אלא מקריבים [מג] דאמרי' (יומא מא.) אין הקיים מתפרשות אלא אי בלקיחת בעלים אי בעשיית כהן [מד] הילכך תיהני נמי הכא שתימשך: **ועולת העוף למטה ליתא.** מתוך דברי רב אשי משמע דאי היתה למטה אע"פ דהאי בסימן אחד והאי בשני סימנין לא היתה נמשכת ונעשית חטאת העוף ותימה א"כ גבי חטאת העוף כיון דאמר מר מליקה בכל מקום במזבח כשירה למה ליה למימר מכי מלק בה סימן אחד מיפסלא בה האמר [מה] כיון דאין בה שינוי מקום איכה יכולה להימשך ועוד קשה דמשמע אם היתה נפסלת למעלה היתה נמשכת לעולה שהרי [מו] המקוס גורס לה בפסול שני עולה למה ליה טעמא דהאי בסימן אחד והאי בשני סימנין [מז] היתה נמשכת מחמת המקוס ונעשית חטאת העוף ומפרש ה"ר חיים דכלל זה יהא בידך דלעולם אין הקרבן נמשך חטאת לעשות קרבן אחר אלא מחמת שני טעמים שממשיכין אותו לפי שהיו פסולין בראשון וכשריס בשני הילכך גבי עולה צריכין שני טעמים דפסולה למטה וגם הכשרה בשני סימנין וכן חטאת העוף שעשאה למעלה אם היתה למעלה פסולה היתה נמשכת מכח שני טעמים ואם תאמר עולת העוף שעשאה למעלה כמעשה חטאת תימשך ותיהוי חטאת דהא יש כאן שתי פסולות [מח] לעולה והכשירן לחטאת שהרי לא הבדיל והזה וי"ל שהמליקה מושכתו ובסימן ראשון ליכא פסול [מט] של עולה דנימא שתימשך ותיהוי חטאת והזאה מלתא אחריתי היא:

מסורת הש"ס

מ) סנהדרין נא. מנחות נז: חולין מט: קא:, נ) לעיל סג: וש"נ

שינויי נוסחאות

א) יוכיחו ששינה כל"ל (*ש"מ): ב) שאע"פ (*ש"מ): ג) שכן שינה את שמו ולא שינה כו' (כ"י צ): ד) שימעלו (*ש"מ): ה) שמה ושינה את מקומה ושינה את מעשיה (*ש"מ): ו) מקומה אשתיק אמר רבא אמאי אשתיק ונימא כו' (כ"י צ. ש"מ): ז) בעלים יוכיח ששינה (ש"מ): ח) מעשיו ומועלין בו מדלא (*ש"מ): ט) כמעשה עולה לשם עולה (*ש"מ): י) אחד באידך סימן תימשך (ש"מ): יא) כל"ל ולפוסקי וגליה ליתא מלקה. וכשמכ"י מיקון מליקה כלפנינו, ושם בכל מקום במובח: יב) אחד הוי לה חטאת העוף דאפסילא (שמכ"י): יג) פליגי (כ"י). וכש"מ פליג ר' יהושע: יד) למימר בשינוי שום קרבן אחר (*ש"מ): טו) ומעשיה (*ש"מ). וגי' ל"ק ע"י מעשיו: טז) אין בו היכר עולה במעשיה כל"ל ומיכות לאו כלום היא נמקק (כתה"י וש"מ): יז) דחטאת בשרה נמי הויא כל"ל (*ב"ש): יח) תיכות בדגרסינן לה נמקקות ול"ל אין לך בה מחלוקת אלא אותו ששינונו בתוכה דלא פליג כו' (*ש"מ): יט) ל"ל עליה (*ש"מ): כ) תיכת היא ליתא בכי"פ. ולכל"ק "דוו היא" הוא דכוי בפני"ע: כא) סימנין ואין עבודת עולה ניכרת בסימן ראשון שבה ועולת העוף כו'. כל"ל והסאר נמחק (כתה"י וש"מ): כב) שינוי מעשה חטאת לחול עליה שם עולה (כתה"י): כג) כאן אלא שינוי השם כל"ל (*ש"מ). וכגליון הוכא ל"ל שינוי מקום: כד) ל"ל שלא (ש"מ). ובכ"פ מתיכת בשלא עד תיכת משום ליתא: כו) ל"ל דהא (ש"מ): כז) בפ"ק ליתא חטאת יולדת, רק חטאת זוב ומצורע. וע' תוס' לקמן פט ח ד"ה אשם: כח) דבור זה מוקף כאן אלמא לא פקע קדושתו: ל) בש"מ נוסף דהא דקאמר דאין מועלין היינו דוקא לאחר מיצוי, מטעם דהיא נמשכת ונעשית חטאת העוף ואין בו מעילה כשעשאה בהכשר. וא"כ לאחר עבודת הדם הוא ואז פקע מעילה מחטאת העוף אבל לפני זריקה דאכתי לא נמשכה להיות כחטאת העוף מודה ר' יהושע רצ"ל דר"א דהכא לטעמיה כו'. כל"ל: לא) תיכות לימא ליה נמקק. וכ"ל דילמא לא אמרי ליה משום דהוי אמר ליה הא דפרך במתניתין (מלא"ש). [וכל"ק גרס ליפרוך נימא ליה. וע' מלא"ש שדחה גירסתו]: לב) ל"ל כל דמו (ש"מ): לג) מקינים דוקא משום דאמרינן (ש"מ): לד) בש"מ נוסף וכיון דעשיית כהן מהניא בהן: לה) ל"ל נימא כיון (צ"ק). וכש"מ גרס כיון דאמר דאין בה: לו) ל"ל שהיה (ד"ו. צ"ק): לז) בש"מ נוסף אפילו הוי תרוייהו בשני סימנים. נ"ל בלאו הכי היתה נמשכת (כ"ב): לח) פסילות (דפוסי ונציה): לט) פסול אחר של כל"ל (ח"ו): מ) עי' בח"ד רים מכילתין ד"ה אך לכאורה, מש"כ בזה:

עין משפט נר מצוה

ח א מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה ג:
ט ב מיי' פ"ז מהלכות פסולי המוקדשין הלכה ו:

שיטה מקובצת

והרי קדשי קדשים ששחטן בדרום כו'. תימה למ"ל (מעילה ג:) מאי מועלין בהן מדרבנן, תקצי ליה מאי שייך לעשות יוכיח בכאן דפליגי במעילה מן המוקה, וי"ל דמ"מ מיימי שפיר דאם איתא דעולת העוף נמשכת כשעיה בה ונעשית חטאת ואין בה מעילה מן המוקה, מ"מ קדשי קדשים ששחטן בדרום לא היה לנו להתמיה לנסוג בהן מעילה אפי' מדרבנן (תו' אחרות): **שכן שינה את שמם לדבר שיש בו איסור והיתר.** [וא"מ] חטאת בהמה [מב] ששחטה לשם חטאת העוף תוכיח שאינה את שמה לדבר שהוא היתר ומועלין בה שהרי פסולה היא כשעשאה אלא לשמה, מיהו כו' (בכתב כתה"י לדבר) ניחא, ודוקא בעוף לגיכא אלא סימן אחד חטאתא כדמפרש בגמ'. ועי"ל דשמא ר"א דהכא סבר לה כר"ש דאמר בפ"ק דמנחות (דף ג:) זאת תורת החטאת תורה אחת לכל החטאות וא"כ כי שחטה לשם חטאת העוף לא מיפסלא בהכי (תו' אחרות): **ונימא** ליה אשם ששחטו בדרום לשם שלמים בשינוי בעלים כו'. תימה לי דתניא הכא שני בעלים שוי מעשה טפי משני קדש, ולעיל בפ"ק (דף ד.) הוה תפני מעיקרא טפי שני קדש משני בעלים (רי"ב"א ד"ה. ב"ש): **אי** הכי **חטאת** העוף נמי [בה] תיכשך כו'. הקשה בקונטרס למאי הלכתא תיעשה עולה, אי לענין שלא תאכל כמו עולה הלא אלא זה נמי אינה נאכלת דחטאת שלא לשמה פסולה, ואי למעילה, חטאת שלא לשמה אינה יוצא מידי מעילה. ותירץ בקונטרס לענין למיסק לחובה דקס"ד דאתא דר' יהושע למיסק לחובה נמי קאמר, אבל לפי המסקנא דקאמר דקתני דלמיסק לחובה לא אמר ר' יהושע, לא פריך מידי. ודוחק לומר כן דלא ידע המסקנא דאתא. ונראה לפר"מ דלענין הקטרה קאמר דאם עלתה לא תרד כמו עולה, כמו שאמר ר' יהושע גבי עולה במתני' דאין מועלין שמע מינה דמשכת לחיות חטאת בכל ענין גם לענין הקטרה דאמרי' אפי' אם עלתה תרד כדין חטאת וה"ל להיקף כדפי': **ועולת העוף למטה ליתא.** תימה דבסלי שעמא מגי דמש"ה הכא נמשכת דהמשכה תלויה בגמרי בגיעור מקום, אבל גבי חטאת ליכא שיעור מקום, וא"כ למה לי מו טעמא דזה בסימן אחד וזה בשני סימנין. ואמר רבינו חיים דכלל זה כו' (בכתב כתה"י ושלא) דבעינן ב' פסולים שיעור מקום ושיעור סימן. וא"ת א"כ גבי חטאת העוף נמי הא' מקום כשעשאה למעלה לחוד דבכל מקום במזבח כשרה ולמה מאריך כל כך מכי מלק סימן אחד מיפסלא, דהא כיון שאין בה ב' פסולים אינה נמשכת, וי"ל דמ"מ אמרי יש שני פסולים בחטאת מחמת שיעור שעשאה כמעשה עולה דהא שחטה שלא לשמה דהוי פסול בחטאת ועוד בשני סימנין, הלכך הוצרך לפרש דפסול ב' סימנין לא חשיב להיות נמשך לעולה משום דמיפסלא בסימן ראשון כדמסיק, אבל גבי עולה דכשר שלא לשמה הוצרך לשיעור של סימנין. וא"ת היא גופיה טעמא אאי בחטאת מיפסלא בסימן ראשון דאינו הכשר, אדרבה בלאוהו סימן המשון ותהוי עולה ולא מיפסלא מחמת שיעור הכשר, וי"ל דכיון דאתה נמשכת רק ע"י שני פסולים א"כ קודם שבא פסול שני שמלק סימן שני כבר נפסלת מחמת חטאת שעשאה שלא לשמה דאמרי' שם חטאת עליה, והייני דקאמר מכי מלק סימן אחד מיפסלא לה כלומר ועדיין שם חטאת עליה ולכך נפסלת לאכתי לא בא פסול שני וכאשר בא פסול שני היכי מימשכא והויא עולת העוף (לשון תו' מהר"פ): **תוד"ה א"ר אליעזר כו'** ומיירי לאחר זריקה. דלפי לאחר זריקה אינו מוציא מידי מעילה. וא"א א"כ ליתא ליה כשר שלא לשמו כרבנן דפ"ק, וי"ל משום דהוי מלי למיפרך ליה אף לרבי ר' יהושע חטאת ששחטה בצפון לשם שלמים דבדרום בשינוי בעלים. ומאמר דבעינן ב' פסולים שיעור מקום ושיעור סימן. וא"ת א"כ גבי חטאת העוף נמי הא' מקום כשעשאה למעלה לחוד דבכל מקום במזבח כשרה ולמה מאריך כל כך מכי מלק סימן אחד מיפסלא, דהא כיון שאין בה ב' פסולים אינה נמשכת, וי"ל דמ"מ אמרי יש שני פסולים בחטאת מחמת שיעור שעשאה כמעשה עולה דהא שחטה שלא לשמה דהוי פסול בחטאת ועוד בשני סימנין, הלכך הוצרך לפרש דפסול ב' סימנין לא חשיב להיות נמשך לעולה משום דמיפסלא בסימן ראשון כדמסיק, אבל גבי עולה דכשר שלא לשמה הוצרך לשיעור של סימנין. וא"ת היא גופיה טעמא אאי בחטאת מיפסלא בסימן ראשון דאינו הכשר, אדרבה בלאוהו סימן המשון ותהוי עולה ולא מיפסלא מחמת שיעור הכשר, וי"ל דכיון דאתה נמשכת רק ע"י שני פסולים א"כ קודם שבא פסול שני שמלק סימן שני כבר נפסלת מחמת חטאת שעשאה שלא לשמה דאמרי' שם חטאת עליה, והייני דקאמר מכי מלק סימן אחד מיפסלא לה כלומר ועדיין שם חטאת עליה ולכך נפסלת לאכתי לא בא פסול שני וכאשר בא פסול שני היכי מימשכא והויא עולת העוף (לשון תו' מהר"פ): **תוד"ה א"ר אליעזר כו'** ומיירי לאחר זריקה. דלפי לאחר זריקה אינו מוציא מידי מעילה. וא"א א"כ ליתא ליה כשר שלא לשמו כרבנן דפ"ק, וי"ל משום דהוי מלי למיפרך ליה אף לרבי ר' יהושע חטאת ששחטה בצפון לשם שלמים דבדרום בשינוי בעלים. ומאמר דבעינן ב' פסולים שיעור מקום ושיעור סימן. וא"ת א"כ גבי חטאת העוף נמי הא' מקום כשעשאה למעלה לחוד דבכל מקום במזבח כשרה ולמה מאריך כל כך מכי מלק סימן אחד מיפסלא, דהא כיון שאין בה ב' פסולים אינה נמשכת, וי"ל דמ"מ אמרי יש שני פסולים בחטאת מחמת שיעור שעשאה כמעשה עולה דהא שחטה שלא לשמה דהוי פסול בחטאת ועוד בשני סימנין, הלכך הוצרך לפרש דפסול ב' סימנין לא חשיב להיות נמשך לעולה משום דמיפסלא בסימן ראשון כדמסיק, אבל גבי עולה דכשר שלא לשמה הוצרך לשיעור של סימנין. וא"ת היא גופיה טעמא אאי בחטאת מיפסלא בסימן ראשון דאינו הכשר, אדרבה בלאוהו סימן המשון ותהוי עולה ולא מיפסלא מחמת שיעור הכשר, וי"ל דכיון דאתה נמשכת רק ע"י שני פסולים א"כ קודם שבא פסול שני שמלק סימן שני כבר נפסלת מחמת חטאת שעשאה שלא לשמה דאמרי' שם חטאת עליה, והייני דקאמר מכי מלק סימן אחד מיפסלא לה כלומר ועדיין שם חטאת עליה ולכך נפסלת לאכתי לא בא פסול שני וכאשר בא פסול שני היכי מימשכא והויא עולת העוף (לשון תו' מהר"פ): **תוד"ה א"ר אליעזר כו'** ומיירי לאחר זריקה. דלפי לאחר זריקה אינו מוציא מידי מעילה. וא"א א"כ ליתא ליה כשר שלא לשמו כרבנן דפ"ק, וי"ל משום דהוי מלי למיפרך ליה אף לרבי ר' יהושע חטאת ששחטה בצפון לשם שלמים דבדרום בשינוי בעלים. ומאמר דבעינן ב' פסולים שיעור מקום ושיעור סימן. וא"ת א"כ גבי חטאת העוף נמי הא' מקום כשעשאה למעלה לחוד דבכל מקום במזבח כשרה ולמה מאריך כל כך מכי מלק סימן אחד מיפסלא, דהא כיון שאין בה ב' פסולים אינה נמשכת, וי"ל דמ"מ אמרי יש שני פסולים בחטאת מחמת שיעור שעשאה כמעשה עולה דהא שחטה שלא לשמה דהוי פסול בחטאת ועוד בשני סימנין, הלכך הוצרך לפרש דפסול ב' סימנין לא חשיב להיות נמשך לעולה משום דמיפסלא בסימן ראשון כדמסיק, אבל גבי עולה דכשר שלא לשמה הוצרך לשיעור של סימנין. וא"ת היא גופיה טעמא אאי בחטאת מיפסלא בסימן ראשון דאינו הכשר, אדרבה בלאוהו סימן המשון ותהוי עולה ולא מיפסלא מחמת שיעור הכשר, וי"ל דכיון דאתה נמשכת רק ע"י שני פסולים א"כ קודם שבא פסול שני שמלק סימן שני כבר נפסלת מחמת חטאת שעשאה שלא לשמה דאמרי' שם חטאת עליה, והייני דקאמר מכי מלק סימן אחד מיפסלא לה כלומר ועדיין שם חטאת עליה ולכך נפסלת לאכתי לא בא פסול שני וכאשר בא פסול שני היכי מימשכא והויא עולת העוף

לשמו (הר"פ): ד"ה חטאת כו' הלכך תיהני נמי הכא שתימשך. נ"כ, אבל בשאר קרבנות לא מהני כלל עשייה כהן, כך מירך רבינו חיים. וריב"ל מירך דדוקא בעופות דליכא אלא ב' מיני קרבנות חטאת או עולה שייך טעם המשכה, דמיד שעיה מעשה עולה ועשאה מעשה חטאת נמשכת להיות חטאת, אבל בבהמה היכא מוכח מתוך מעשיו דתהוי שלמים הרי יש הרבה קרבנות שדומין במעשיהן זה לזה: